

VERHOGING DREMPELBEDRAG SCHATKISTBANKIEREN

In 2013, tijdens de eurocrisis, is het verplicht schatkistbankieren voor decentrale overheden ingevoerd om de overheidsschuld van ons land (EMU-schuld, mag niet boven 60% BBP liggen) te verlagen. Door deze verplichting moesten de decentrale overheden de middelen die zij niet voor hun taken nodig hebben in de schatkist gaan stallen. Naar aanleiding van de in 2018 uitgevoerde evaluatie van de betreffende wijziging van de Wet Fido (Financiering decentrale overheden) hebben de decentrale overheden in april en mei 2019 gepleit voor een systeem waarin het schatkistbankieren in tijden waarin de EMU-schuld niet knelt uit staat en in tijden waarin het weer gaat knellen weer aan wordt gezet. Dit is door het kabinet afgewezen. Wel heeft het kabinet aangegeven open te staan voor het verlichten van de administratieve lasten door een andere berekening en/of een verhoging van het drempelbedrag (het drempelbedrag is het bedrag waar beneden geen middelen in de schatkist hoeven te worden ondergebracht).

Inspelend op de kabinetsreactie en in de wetenschap dat de EMU-schuld van Nederland tot ver onder de 60% BBP was gedaald, heeft de Unie vervolgens eind 2019 samen met VNG en IPO als gezamenlijk voorstel naar voren gebracht:

- a. Hanteren van een andere definitie van het drempelbedrag waardoor organisaties met een structurele schuld niet zouden hoeven te schatkistbankieren (er zijn slechts ca. 40 gemeenten en 7 provincies die een structurele bijdrage aan de verlaging van de overheidsschuld leveren. Voor de overige ca. 750 gemeenten, provincies, waterschappen en gemeenschappelijke regelingen betekent het schatkistbankieren alleen maar administratieve lasten);
- b. Verhoging van het drempelbedrag van 0,75% van het begrotingstotaal naar 2,5% (dit is een gemiddeld dagbedrag per kwartaal);
- c. Geen verplicht schatkistbankieren voor de regionale belastingsamenwerkingen.

Na bijna anderhalf jaar overleg hebben koepels en Rijk geconcludeerd dat er over de punten a en c geen overeenstemming kan worden bereikt.

Wat betreft punt b hebben we elkaar gevonden in verhoging van het drempelbedrag van 0,75% van het begrotingstotaal naar 2%. Met deze verhoging behoren veel onnodige administratieve lasten tot het verleden.

Omdat dit voorstel voor de regionale belastingkantoren van gemeenten en waterschappen echter nauwelijks verandering/verlichting zou betekenen - deze organisaties hebben een klein begrotingstotaal maar grote geldstromen (belastingontvangsten) - hebben wij t.b.v. deze kantoren het voorstel gedaan om de drempel niet te baseren op het begrotingstotaal, maar op de ontvangen belastinginkomsten van de deelnemers. Omdat wij weinig steun voor een verandering kregen van de belastingkantoren en het ministerie van Financiën vervolgens ook niet bereid was verder over een uitzondering te praten, hebben we onze strijd voor ons voorstel voor de belastingkantoren ambtelijk gestaakt. Langer hiermee doorgaan zou het voorstel voor de decentrale overheden zelf ook in gevaar kunnen brengen.

In het Bestuurlijk Overleg Financiële Verhoudingen van 7 april jl. hebben kabinet en koepels ingestemd met de verhoging van de drempel. Deze treedt vrijwel zeker al op 1 juli a.s. in werking.